

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Origenis ab ineunte aetate institutione. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

quoad fieri potest, breuissime de Origene differemus: atq; ea solum, quæ partim ex quibusdam illius epistolis, partim ex discipuloru ore ac sermone, quibus ad nostra usq; tempora vita suppeditauit, pro certo cognoscuntur, exponemus.

De Origenis ab ineunte ætate institutione.

CAP. II.

A quidem certe quæ ab ipsis, ut dicitur, propè incūnabilis ab Origene gesta sunt, videntur digna esse, quæ posteriorum memorie commendentur. Nam cū Seuerus iam decimum imperij sui annum ageret, & Letus Alexandriæ reliquæq; Aegypti præfecturā obtineret, & Demetrius nuper tū post Julianum ibidem ecclesiarum episcopatum adeptus fuisset, & persecutionis ardor quo tidie magis magisq; incéderetur, & ferè infiniti coronis decorarentur martyrij, tantus amor, tantaq; martyrij cupiditas animi Origenis, cum adhuc valde tenera esset ætate, occupauit, ut propè se vltro offerret periculis, & alacri ac propenso studio in certamē infiliret irrueretq;. Ac iam patum aberat, quin per martyrium vitam deseruisset, nisi mater, diuina quadam & cælesti prouidentia, (quæ illum ad maximam plurimorum vtilitatē seruabat incolumē) impulsa, enixe eius cupiditati ad necem adeo incitatè procurrenti obstitisset. Ipsa enim verbis primū supplex orabat, ut materni erga se amoris misericordiā caperet. Vbi autē eum, cum iam intelligeret patrem prehensum carcere custodiri, cupidius ad morte properantem animaduerteret (toto enim impetu, & omni animi conaturum ad martyrium ferebatur) omni eius vestitu clam ablato, & in interiores quosdā adiū recessus abdi to, domi eū manere necessariō coegit. Iste autem cum ardens illa præter ætatem ad martyriū propensio magis magisq; inflammaretur, adeo ut quiescere non posset, ad patrem, vbi aliud nihil agere liceret, literas, quibus illum ad martyrium impelleret, misit. In quibus eum his ferre vocibus adhortatus est. Obsirma te pater, martyrium fortiter sustine, ne aliud quicquam nostra causa molire. Istud igitur solertis Origenis à puero indolis, & verissimi erga pietatem amoris specimen, primum literis à

EVSEBII HISTORIAE

nobis proditum sit. Iam enim subsidia non exigua, ad doctrinam fidei confirmandam in animo inclusa & recondita habebat: quippe qui à primo tempore ætatis p̄is sacrarum literarum studiis fuisset sedulo exercitatus. Neque in illis quidem mediocriter versatus erat, propterea quòd præter humanioris literaturæ studia, à patre præterea attenta cura & cogitatione laboratum erat, ut sacras literas vna combiberet. Omniò enim ante liberalium artium & politioris doctrinæ studium, eum sacris literis instituendum, exerceendumque tradidit: ac sententias aliquot, quas ei cum ad verbum descendas, tum memoriter coram ipso recitandas prescripserat, ab illo in dies singulos exegit. Istud vero munus non animo inuitio puer obiit. Imo vero attentissimo studio suas in eo defixit cogitationes, adeo ut non satis ei videretur, simplices, apertos, & tanquam in procliui positos sacrarum literarum sensus eruere, sed aliquid altius peruestigare, & iam in ea ætate interiores & magis reconditas intelligentias curiosè elicere voluerit, usque eo, vt patri non nihil negotij facesceret, dum accurate sciscitabatur, quid hæc, vel illa scripturæ diuinitus inspirata sententia vellet indicare.

Vnde pater, quanquam specie & vultu illum coram reprehendere præ se tulit, admonens ne quid suprà ætatis suæ captum, neve ulterius, quam apertus scripturae sensus ferebat indagaret, tamen animus illius tacitus apud se explebatur iucundissima voluptate, & maximas Deo omnium bonorum auctori agebat gratias, quòd fuisset pro sua clementia & bonitate dignatus, eum talis filij patrem efficere. Iam vero puero dormienti illum sæpenumero astitisse, eiusque pectus stragulis denudasse ferunt: atque illud, perinde ac si sacer Dei spiritus idem ipsum sibi tanquam templum consecrasset, auguste & cum reverentia osculatum esse: sequè pro tali prole beatum & felicem existimasse. Ista quidem aliaque his similia de Origene, dum puer erat, memorant.

Q. gem.